

2020. évi C. törvény

(hatályos: 2021.01.01 - 2021.01.01)

az egészségügyi szolgálati jogviszonyról¹

Az Országgyűlés

- elismerve, hogy a magyar orvosok helytállásának is köszönhető, hogy Magyarország eddig sikeresen küzdött meg a koronavírus-világjárvánnyal, mivel a magyar kórházakban már több ezer fertőzöttet, köztük korábban súlyos állapotban lévő betegeket is sikerült meggyógyítani,
- a magyar orvosok munkáját megbecsülve és a Magyar Orvosi Kamara béremelésre és hálapénz megszüntetésére vonatkozó javaslatait elfogadva,
- tekintettel arra, hogy egészségügyi szakdolgozók átfogó béremelési programja jelenleg is zajlik,
- rögzítve, hogy a gyógyítás közszolgálat, a közösség jólétét szolgáló tevékenység,
- a betegellátás biztonságának elsődlegességét szem előtt tartva,
- az egészségügyi ellátórendszer fejlesztése, a magas színvonalon gyógyító egészségügyi dolgozók jogviszonyának szabályozása, szolgálatuk anyagi elismerése érdekében

a következő törvényt alkotja:

1. § [A törvény hatálya]

(1) E törvény hatálya az állami és az önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatóra, annak fenntartójára, valamint az állami vagy önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatónál egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy (a továbbiakban: egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy) jogállására terjed ki.

(2) Ha jogszabály rendelkezése folytán valamely egészségügyi szolgáltató az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatóvá alakul át, az egészségügyi szolgáltatóra és annak foglalkoztatottjára – törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – e törvény rendelkezéseit az egészségügyi szolgáltató átalakulását követő harmadik hónap első napjától kell alkalmazni.

(3) Egészségügyi szolgálati jogviszonyban foglalkoztatható az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Eütev.)

a) 4. § a) pontja szerinti egészségügyi dolgozó,

b) 4. § b) pontja szerinti egészségügyben dolgozó,

c) 4. § c) pontja szerinti rezidens

a jogszabályban meghatározott esetekben.

(4) Az (1) bekezdés szerinti egészségügyi szolgáltatónál – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – csak egészségügyi szolgálati jogviszony keretében lehet egészségügyi tevékenységet és az egészségügyi

szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységet végezni. Az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységek szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

(5) A (4) bekezdés nem zárja ki – a Kormány rendeletében meghatározott személyes közreműködő kivételével – a közreműködő, valamint az önkéntes segítő egészségügyi szolgáltató általi igénybevételének lehetőségét.

(6) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény szerinti felsőoktatási intézmény által fenntartott egészségügyi szolgáltatónál, illetve működtetett klinikai központnál és egyetemi kórháznál foglalkoztatott (3) bekezdés a) pontja szerinti egészségügyi dolgozó tekintetében e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(7) A honvédelmi miniszter irányítása alá tartozó egészségügyi szolgáltató és foglalkoztatottjai a jogviszony sajátossága okán törvényben meghatározottak szerint tartoznak e törvény hatálya alá.

(8) Ha az e törvény hatálya alá nem tartozó egészségügyi szolgáltató fenntartója vagy tulajdonosa egyházi jogi személy, a fenntartó vagy a tulajdonos erre irányuló döntése esetén az egészségügyi szolgáltató (3) bekezdés szerinti foglalkoztatottainak jogviszonyára e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(9) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy, továbbá a (6) és (8) bekezdés szerinti foglalkoztatott jogviszonyára, valamint a munkáltatóra a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényt (a továbbiakban: Mt.) az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(10) A (9) bekezdés szerinti körre nem kell alkalmazni az Mt. 36–40. §-át, 198–211. §-át és 228. §-át.

(11) Az Mt. XIII. és XIV. fejezetét az Eütev.-ben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(12) Az Mt. XVI. fejezetét azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy munkaerő-kölcsönzés keretében a munkavállaló a munkáltató alaptevékenysége körében nem foglalkoztatható, kivéve, ha az alaptevékenység szerinti feladat ellátása más módon nem biztosítható.

2. § [Az egészségügyi szolgálati jogviszony létrehozása]

(1) Az egészségügyi szolgálati jogviszony egészségügyi szolgálati munkaszerződéssel jön létre. Az e törvénnyel ellentétes egészségügyi szolgálati munkaszerződés semmis.

(2) A felek az Mt. rendelkezéseitől – ahol azt az Mt. megengedi – az e törvényben, az Eütev.-ben, valamint az ezek felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletekben nem szabályozott kérdésekben, az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben eltérhetnek.

(3) Egészségügyi szolgálati jogviszony olyan büntetlen előéletű és cselekvőképes személlyel létesíthető, aki megfelel az egészségügyi szolgálati munkaszerződés szerinti egészségügyi tevékenység végzésére jogszabályban előírt feltételeknek, és aki nem áll kamarai kizárás etikai vagy fegyelmi büntetés hatálya alatt.

(4) Nem létesíthető egészségügyi szolgálati jogviszony azzal, aki állam elleni bűncselekmény [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) XXIV. Fejezet, illetve a

Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1978. évi IV. törvény) X. fejezet], igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény (Btk. XXVI. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet VI. cím), korrupciós bűncselekmény (Btk. XXVII. Fejezet) vagy közélet tisztasága elleni, valamint a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmény (1978. évi IV. törvény XV. fejezet VII. és VIII. cím), hivatali bűncselekmény (Btk. XXVIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XV. fejezet IV. cím), illetve közbizalom elleni bűncselekmény (Btk. XXXIII. Fejezet, illetve az 1978. évi IV. törvény XVI. fejezet III. cím) miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt áll.

(5) Egészségügyi szolgálati jogviszony a (4) bekezdésben meghatározottakon túl nem létesíthető azzal, aki

a) a 2013. június 30-ig hatályban volt emberölés [az 1978. évi IV. törvény 166. § (2) bekezdés *i)* pont], öngyilkosságban közreműködés [1978. évi IV. törvény 168. § (2) bekezdés], személyi szabadság megsértése [1978. évi IV. törvény 175. § (3) bekezdés *e)* pont], emberkereskedelem [1978. évi IV. törvény 175/B. § (2) bekezdés *a)* pont és (5) bekezdés], családi állás megváltoztatása [1978. évi IV. törvény 193. § (2) bekezdés *b)* pont], kiskorú veszélyeztetése [1978. évi IV. törvény 195. § (1)–(3) bekezdés], erőszakos közöszlés [1978. évi IV. törvény 197. § (2) bekezdés *a)* pont és (3) bekezdés], szemérem elleni erőszak [1978. évi IV. törvény 198. § (2) bekezdés *a)* pont és (3) bekezdés], megrontás (1978. évi IV. törvény 201–202/A. §), tiltott pornográf felvétellel visszaélés (1978. évi IV. törvény 204. §), üzletszerű kéjelgés elősegítése [1978. évi IV. törvény 205. § (3) bekezdés *a)* pont], visszaélés kábítószerrel [1978. évi IV. törvény 282/B. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *a)* és *c)* pont, 282/B. § (5) bekezdés és (7) bekezdés *a)* pont] miatt büntetőeljárás hatálya alatt áll,

b) tiltott toborzás [Btk. 146. § (3) bekezdés], emberölés [Btk. 160. § (2) bekezdés *i)* pont], öngyilkosságban közreműködés [Btk. 162. § (2) bekezdés], emberi test tiltott felhasználása [Btk. 175. § (3) bekezdés *a)* pont], kábítószer-kereskedelem [Btk. 177. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pont], kábítószer birtoklása [Btk. 179. § (1) bekezdés *a)* pont és (2) bekezdés], kóros szenvedélykeltés (Btk. 181. §), teljesítményfokozó szerrel visszaélés [Btk. 185. § (3) és (5) bekezdés], emberrablás [Btk. 190. § (2) bekezdés *a)* pont és (3) bekezdés *a)* pont], emberkereskedelem [Btk. 192. § (4) bekezdés *a)* pont, (5) és (6) bekezdés], kényszermunka [Btk. 193. § (2) bekezdés *c)* pont], személyi szabadság megsértése [Btk. 194. § (2) bekezdés *a)* pont és (3) bekezdés], szexuális kényszerítés [Btk. 196. § (2) bekezdés *a)* pont és (3) bekezdés], szexuális erőszak [Btk. 197. § (2) bekezdés, (3) bekezdés *a)* pont és (4) bekezdés], szexuális visszaélés (Btk. 198. §), kerítés [Btk. 200. § (2) bekezdés és (4) bekezdés *a)* pont], prostitúció elősegítése [Btk. 201. § (1) bekezdés *c)* pont és (2) bekezdés], gyermekprostitúció kihasználása (Btk. 203. §), gyermekpornográfia (Btk. 204. §), szeméremszétség [Btk. 205. § (2) bekezdés], kiskorú veszélyeztetése (Btk. 208. §), gyermekmunka (Btk. 209. §), családi jogállás megsértése [Btk. 213. § (2) bekezdés *b)* pont] miatt büntetőeljárás hatálya alatt áll,

c) a Btk. 52. § (3) bekezdése szerinti foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,

d) vesztegetés elfogadása (Btk. 291. §) miatt büntetőeljárás hatálya alatt áll, és

e) az *a)* és *b)* pontban meghatározott bűncselekmények elkövetése miatt kényszergyógykezelés alatt áll.

(6) Egészségügyi szolgálati jogviszony nem létesíthető azzal, akivel szemben az (5) bekezdésben meghatározott

a) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztést szabtak ki,

aa) öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított öt évig,

ab) ötévi vagy azt meghaladó szabadságvesztés esetén a mentesítés beálltától számított nyolc évig;

b) szándékos bűncselekmény miatt közérdekű munkát vagy pénzbüntetést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított két évig;

c) szándékos bűncselekmény miatt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabtak ki, a mentesítés beálltától számított három évig.

(7) A Kormány rendeletében az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésének feltételeként további feltételeket állapíthat meg.

(8) A (3)–(6) bekezdésben és a (7) bekezdés szerinti rendeletben meghatározott alkalmazási feltételek alól felmentés nem adható. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek az egészségügyi szolgálati jogviszony teljes időtartama alatt meg kell felelnie az e törvényben és a (7) bekezdés szerinti rendeletben meghatározott feltételeknek, azok hiánya azonnali hatályú felmondási oknak minősül.

(9) Az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben a munkavégzés helyeként több – e törvény hatálya alá tartozó – egészségügyi szolgáltató meghatározható, feltéve, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy tekintetében a munkáltató ugyanaz.

(10) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy büntetlen előéletű, továbbá, hogy nem áll a (4) és (5) bekezdés szerinti büntetőeljárás hatálya alatt, és vele szemben nem állnak fenn kizáró okok. A munkáltató felhívására az egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó személy hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy nem áll olyan foglalkozástól eltiltás hatálya alatt, amely az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítését nem teszi lehetővé.

(11) Indokolt esetben a munkáltató írásban felszólíthatja az érintettet, hogy a felhívástól számított tizenöt munkanapon belül – ha e határidőn belül menthető ok miatt nem lehetséges, a menthető ok megszűnését követően haladéktalanul – hatósági bizonyítvánnyal igazolja, hogy büntetlen előéletű, nem áll a munkakörének megfelelő vagy a munkakörének részét képező foglalkozástól eltiltás, vagy a (4) és (5) bekezdés szerinti büntetőeljárás hatálya alatt, illetve nem állnak fenn vele szemben kizáró okok.

(12) Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesített személy igazolja a (10) bekezdésben foglaltakat, akkor a munkáltató a bünyügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány kiadása iránti eljárásért megfizetett igazgatási szolgáltatási díjat részére megtéríti.

(13) A munkáltató a (10)–(12) bekezdésben meghatározott feltételeknek való megfelelés ellenőrzése céljából kezeli az egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesíteni szándékozó, illetve egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy azon személyes adatait, amelyeket a bünyügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány tartalmaz.

(14) A (10)–(13) bekezdésben foglaltak alapján megismert személyes adatokat a munkáltató az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítéséről meghozott döntés időpontjáig vagy – egészségügyi szolgálati jogviszony létesítése esetén – az egészségügyi szolgálati jogviszony megszűnéséig (megszüntetéséig) kezeli.

3. § [Próbaidő]

(1) Az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésekor – a (4) és (5) bekezdésben foglalt kivétellel – három hónap próbaidő kikötése kötelező.

(2) Az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben három hónapot meghaladó próbaidő is kiköthető, azonban a próbaidő tartama nem haladhatja meg összesen a négy hónapot.

(3) A próbaidő nem hosszabbítható meg. A próbaidő tartama alatt az egészségügyi szolgálati jogviszonyt bármelyik fél azonnali hatállyal indokolás nélkül megszüntetheti.

(4) Nem kell próbaidőt kikötni

a) áthelyezés esetén,

b) a meghatározott munka elvégzésére vagy feladat ellátására szóló határozott idejű egészségügyi szolgálati munkaszerződésben, és

c) az azonos felek között létrejövő egészségügyi szolgálati munkaszerződésben.

(5) A Kormány rendeletben megállapíthatja munkakörönként azt a szakmai gyakorlatot, amelynek megléte esetén az (1) bekezdés szerinti próbaidőt nem lehet kikötni.

4. § [Összeférhetetlenség]

(1) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy további munkavégzésre irányuló jogviszonyt, ideértve más keresőfoglalkoztatást, valamint díjazás ellenében folytatott tevékenységet is – a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony (a továbbiakban együtt: gyakorolható tevékenység) kivételével – kizárólag a Kormány által kijelölt szerv előzetes engedélyével létesíthet.

(2) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltató székhelyén vagy telephelyén nem végezhet olyan egészségügyi tevékenységet, amire az egészségügyi szolgálati jogviszonya nem terjed ki.

(3) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a gyakorolható tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt kizárólag a Kormány által kijelölt szerv előzetes engedélye alapján létesíthet, ha a munkavégzés időtartama részben azonos az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkaidejével.

(4) Az (1) és (3) bekezdés szerinti előzetes engedély kérésének elmulasztása esetén az egészségügyi szolgálati jogviszony azonnali hatályú felmondással megszüntethető.

(5) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az egészségügyi szolgálati jogviszony keretében – az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § i) pontja

szerinti sürgős szükség esetét és a Kormány rendeletében meghatározott eseteket kivéve – nem nyújthat egészségügyi szolgáltatást ugyanazon személy számára, akinek más – e törvény hatálya alá nem tartozó – jogviszonyban már ugyanazon betegség tekintetében egészségügyi szolgáltatást nyújtott.

(6) A vezető, továbbá a pénzügyi kötelezettségvállalásra jogosult egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkakörével, vezetői megbízásával összeférhetetlen

a) ha hozzátartozójával irányítási (felügyeleti), ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne,

b) a munkáltatóéval azonos, vagy ahhoz hasonló tevékenységet is végző, illetve a munkáltatóval rendszeres gazdasági kapcsolatban álló más gazdasági társaságban betöltött vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági tagság.

(7) A (6) bekezdés b) pontja az egészségügyi szolgáltatónál, valamint az egészségügyért felelős miniszter ágazati irányítási jogkörébe tartozó, egészségügyi szolgáltatást nem nyújtó költségvetési szervnél létesített, egészségügyi tevékenység végzésére irányuló, az egészségügyi szolgálati jogviszonyhoz kapcsolódó munkakörre, vezetői megbízásra nem alkalmazandó.

(8) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy köteles a munkáltatónak haladéktalanul írásban bejelenteni, ha vele szemben az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésekor vagy fennállása alatt az e törvényben meghatározott összeférhetlenségi ok merült fel, vagy ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe került. A munkáltató köteles haladéktalanul írásban felszólítani az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt, hogy az összeférhetlenséget harminc napon belül szüntesse meg, vagy köteles a szükséges intézkedést megtenni az összeférhetlenség kizárására.

(9) Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az összeférhetlenséget a felszólítástól számított harminc napon belül nem szüntette meg, az egészségügyi szolgálati jogviszonya e törvény erejénél fogva megszűnik.

(10) Az egészségügyi szolgáltató vezetője az Eütev. 1. §-a szerinti gyógyító-megelőző tevékenységet nem folytathat azzal, hogy ezen tevékenység végzési ideje a gyakorlati időbe, illetve a kötelező továbbképzésbe beszámít.

5. § [Munkaidő]

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkaidejére az Mt.-t az Eütev.-ben megállapított eltérésekkel kell alkalmazni azzal, hogy a munkaközi szünet a munkaidő részét képezi.

6. § [Szabadság]

(1) A 8. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt az 1. melléklet szerinti

a) 1–5. fizetési osztályban évi húsz munkanap,

b) 6–10. fizetési osztályban és a felsőoktatási intézményben oktatói, kutatói, tanári és más munkakör betöltése esetén évi huszonegy munkanap

alapszabadság illeti meg.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó, az Eütev. 2. melléklete szerint

a) az „A”, „B”, „C” és „D” fizetési osztályba sorolt egészségügyi dolgozó évi húsz munkanap,

b) az „E”, „F”, „G”, „H”, „I” és „J” fizetési osztályba sorolt egészségügyi dolgozó évi huszonegy munkanap

alapszabadságra és a fizetési fokozatának megfelelő számú munkanap pótszabadságra jogosult. Az 1. melléklet szerinti 1. fizetési fokozatban az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt e címen pótszabadság nem illeti meg.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alá nem tartozó egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az Mt.-ben meghatározott szabadságra jogosult.

(4) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt

a) magasabb vezetői munkakör betöltése esetén évi tíz munkanap,

b) vezetői munkakör betöltése esetén évi öt munkanap

pótszabadság illeti meg.

(5) Az egészségügyi ágazatban oktató munkát végző egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt évi huszonöt munkanap pótszabadság illeti meg, amelyből legfeljebb tizenöt munkanapot a munkáltató oktató, illetve oktatással tevékenységgel összefüggő munkára igénybe vehet. Az oktató, illetve az oktatással összefüggő munkaköröket a Kormány rendeletben állapítja meg.

(6) Az ionizáló sugárzásnak kitett munkahelyen naponta legalább három órát töltő egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt évenként öt munkanap pótszabadság illeti meg. Ha az érintett személy ilyen munkahelyen legalább öt évet eltöltött, évenként tíz munkanap pótszabadságra jogosult.

(7) A jogszabályban meghatározott egészségkárosító kockázatokkal járó munkahelyen eltöltött napi munkaidőtől függetlenül a (6) bekezdésben meghatározott pótszabadság megilleti azt az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt is, akit rendszeresen kettős egészségkárosító kockázatnak kitett munkakörben foglalkoztatnak, feltéve, hogy az egyik kockázat nem ionizáló sugárzással függ össze.

(8) A pótszabadság az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt alapszabadságán felül – a (9) és (10) bekezdésben foglalt kivétellel – egyszerre többféle jogcímen is megilleti.

(9) A (2) bekezdés szerinti pótszabadság és az (5) bekezdés alapján járó pótszabadság közül a magasabb mértékű pótszabadság jár.

(10) A (4) és (5) bekezdés alapján járó pótszabadság közül a magasabb mértékű pótszabadság jár.

(11) Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy házastársa, élettársa külszolgálatot teljesít, akkor az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy kérelmére – a külszolgálat időtartamára – fizetés nélküli szabadságot kell engedélyezni.

(12) A munkáltató – ha a kutatónak a kutatás-fejlesztési munka eredménye hasznosításában érdekelt vállalkozásnál történő munkavégzéséhez előzetesen hozzájárult – a kutatóval kötött megállapodás alapján az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy számára a megállapodásban meghatározott időtartamra fizetés nélküli szabadságot engedélyez.

(13) A szabadság nem halmozódhat. A szabadságot pénzben megváltani – a jogviszony megszűnésének kivételével – nem lehet.

7. § [Minősítés]

(1) Az egészségügyi szolgáltatások minőségének biztosítása érdekében az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkateljesítményét a munkáltató írásban értékeli (minősítés).

(2) A 8. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy minősítését a munkáltató évente legalább egyszer elvégzi.

(3) A (2) bekezdés szerinti minősítés alapján az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye az adott fizetési fokozathoz tartozó összeghez képest legfeljebb 20%-kal növelhető.

(4) A 8. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy minősítésének részletes szabályait a Kormány rendeletben határozza meg.

(5) A (2) bekezdés szerinti minősítés tárgyában az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy harminc napon belül bírósághoz fordulhat.

(6) A 8. § (3) bekezdése alá nem tartozó egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy minősítését külön jogszabály tartalmazza.

8. § [Illetmény]

(1) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkájáért az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben – a (2)–(15) bekezdésen foglaltak figyelembevételével – meghatározott illetményre jogosult.

(2) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye el kell hogy érje

a) a kötelező legkisebb munkabérnek,

b) középfokú vagy magasabb iskolai végzettséget, illetve középfokú vagy magasabb szakképzettséget igénylő munkakör betöltése esetén a garantált bérminimumnak

megfelelő összeget.

(3) Az orvos, szakorvos, fogorvos, szakfogorvos, gyógyszerész, szakgyógyszerész, továbbá a Kormány rendeletében meghatározott munkakörben foglalkoztatott, továbbá egyéb, nem egészségügyi egyetemi végzettséggel, valamint nem egészségügyi egyetemi végzettséggel és egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye el kell hogy érje az 1. mellékletben az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy fizetési fokozatához meghatározott összeget, és nem haladhatja meg a Kormány rendeletében meghatározott összeget, ennek hiányában a fizetési fokozathoz az 1. mellékletben meghatározott

összeg százhús százalékát. Az egészségügyi szolgáltató vezetőjének illetménye el kell, hogy érje az 1. melléklet szerinti legmagasabb fizetési fokozathoz meghatározott összeget és nem haladhatja meg a Kormány rendeletében meghatározott összeget, ennek hiányában a legmagasabb fizetési fokozathoz az 1. mellékletben meghatározott összeg százhús százalékát.

(4) Az Eütv. szerinti egészségügyi felsőfokú szakirányú szakmai képzést lezáró szakvizsga megszerzését megelőzően – az ilyen szakvizsga megszerzése feltételeként előírt felsőfokú szakképesítéssel rendelkező és ezen szakképesítéshez kötött munkakörben foglalkoztatott – egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetménye az 1. melléklet szerinti 4. fizetési fokozatot akkor sem érheti el, ha a számára előírt várakozási idő eltelt.

(5) A Kormány a (3) bekezdés alá nem tartozó vezetői kategóriát és ahhoz kapcsolódó – az 1. melléklet szerinti illetménytáblában foglaltnál magasabb – illetményt állapíthat meg.

(6) Az egészségügyi szakdolgozó az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok szerinti – törvényben és a Kormány rendeletében meghatározott – illetményre, valamint illetménypótléokra jogosult.

(7) Az 1. § (3) bekezdés *b)* pontja szerinti egészségügyben dolgozó személyek illetményét – a (2) bekezdés keretein belül – a felek szabad megállapodása határozza meg az Mt. munkabérré vonatkozó rendelkezéseinek figyelembevételével.

(8) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy fizetési fokozatát az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján kell megállapítani.

(9) A (8) bekezdés alkalmazásában egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni

a) az e törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, egészségügyi szolgálati jogviszonyban,

b) közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) hatálya alá tartozó szervnél munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban,

c) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervnél munkaviszonyban, közszolgálati jogviszonyban,

d) a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.), valamint 2010. július 6. és 2012. február 29. között a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Ktjv.) hatálya alá tartozó szervnél munkaviszonyban, közszolgálati, kormányzati szolgálati, kormánytisztviselői jogviszonyban,

e) a szolgálati jogviszonyban,

f) a bíróságnál és ügyészségnél szolgálati viszonyban, munkaviszonyban,

g) a hivatásos nevelőszülői jogviszonyban és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban,

h) az e törvény, a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, a Ktjv., valamint a Kttv. hatálya alá tartozó szervnél ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban,

i) az állami vezetői szolgálati jogviszonyban,

j) a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény szerinti honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban,

k) a rendvédelmi igazgatási alkalmazottak szolgálati jogviszonyát szabályozó törvény szerinti rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban,

l) a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) hatálya alá tartozó munkáltatónál kormányzati szolgálati jogviszonyban, politikai szolgálati jogviszonyban, biztonsági jogviszonyban, ösztöndíjas jogviszonyban, illetve munkaviszonyban,

m) e törvény hatálya alá nem tartozó magyarországi vagy külföldi egészségügyi szolgáltatónál vagy külföldi szakirányú végzettséggel munkavégzésre irányuló jogviszonyban

töltött időt.

(10) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő alapján háromévenként eggyel magasabb fizetési fokozatba lép. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt a tárgyév első napjával kell a magasabb fizetési fokozatba besorolni. A magasabb fizetési fokozat elérésével a hároméves várakozási idő újra kezdődik. A várakozási idővel kapcsolatos szabályokat a Kormány rendeletben állapítja meg.

(11) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy fizetési fokozatának (10) bekezdés szerinti változása az egészségügyi szolgálati munkaszerződés módosításának minősül, amiről a munkáltató a Kormány rendeletében foglaltak szerint értesíti az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt.

(12) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy fizetési fokozatán belül illetményére a munkáltató az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy minősítésének eredménye alapján tesz javaslatot. Ha a javaslatot az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy nem fogadja el, a munkáltató az egészségügyi szolgálati szerződést felmondja.

(13) A (3) bekezdés alá tartozó egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az önként vállalt többletmunkáért – ideértve az önként vállalt ügyeletet és készenlétet is – díjazásra jogosult, melynek mértékét a munkáltató és az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy – a Kormány rendeletében meghatározott szempontok figyelembevételével és a Kormány rendeletében meghatározott kereten belül – az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben állapítja meg. A (3) bekezdés alá tartozó egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy önként vállalt többletmunkájának díjazására az Eütev. nem alkalmazható.

(14) Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy – az 1. § (3) bekezdés b) pontja szerinti egészségügyben dolgozó személyek kivételével – a munkaköre ellátása mellett a munkáltató rendelkezése alapján átmenetileg más munkakörébe tartozó feladatokat is ellát és ezáltal jelentős többletmunkát végez, illetményén felül a végzett munkával arányos külön díjazás (helyettesítési díj) is megilleti. A helyettesítési díj mértékét a Kormány rendeletben állapítja meg.

(15) Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyának általa kezdeményezett megszüntetését követően az érintett személy 12 hónapon belül újabb egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesít, akkor az új egészségügyi szolgálati jogviszonyban megállapított illetménye egy évig nem haladhatja meg a

korábbi jogviszony megszűnésekor irányadó illetményét, függetlenül az utóbbi jogviszony létesítése érdekében kötött egészségügyi szolgálati munkaszerződésében szereplő heti munkaidejétől. Ebben az esetben az 1. melléklet szerint irányadó illetménytől eltérő összegű illetmény is megállapítható.

9. § [Szolgálati elismerés]

(1) A huszonöt, harminc-, illetve negyvenévi egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek szolgálati elismerés jár.

(2) A szolgálati elismerés

a) huszonöt év jogviszony esetén kéthavi,

b) harminc év jogviszony esetén háromhavi,

c) negyven év jogviszony esetén öthavi

illetményének megfelelő összeg.

10. § [Illetményen kívüli juttatások]

(1) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére a Kormány rendeletében meghatározott visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő juttatások biztosíthatóak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti juttatás mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait a Kormány rendeletben állapítja meg.

11. § [Munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatás]

(1) Az egészségügyi szolgáltató fenntartója döntése alapján – az érintett egészségügyi szolgáltató vezetője véleményének kikérését követően – egészségügyi közfeladat ellátása érdekében az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy határozott időre kirendelhető egy másik – ugyanazon fenntartóhoz tartozó – egészségügyi szolgáltatóhoz.

(2) A kirendelés időtartama nem haladhatja meg az egy évet. A kirendelés ugyanarra a feladatra egy alkalommal, legfeljebb egy évvel meghosszabbítható. A kirendelés lejártát követően az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt az egészségügyi szolgálati munkaszerződése szerinti egészségügyi szolgáltató köteles eredeti munkakörében továbbfoglalkoztatni.

(3) A kirendelés időtartamára az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben foglalt illetményre jogosult a kirendelés helye szerinti szervtől, a kirendelés időtartama alatt az illetmény csak az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy javára módosítható.

(4) Az egészségügyi szolgáltatók közötti kirendelés az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre nézve – különösen a korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel – aránytalan sérelemmel nem járhat. Az egészségügyi szolgáltatók közötti kirendelés abban az esetben rendelhető el, ha a feladat ellátása megfelel az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy iskolai végzettségének, szakképzettségének vagy szakképesítésének.

(5) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt legalább tíz munkanappal korábban írásban kell tájékoztatni az egészségügyi szolgáltatók közötti kirendelés elrendeléséről, valamint annak várható időtartamáról.

12. § [Jogviszony megszüntetése]

(1) Az egészségügyi szolgálati jogviszony az Mt. 64. § (1) bekezdésében foglaltakon túl megszüntethető áthelyezéssel

a) az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatók között,

b) az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltató és a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény hatálya alá tartozó szerv között,

c) az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltató és a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény, vagy a honvédek jogállásáról szóló törvény hatálya alá tartozó személyt foglalkoztató szerv között.

(2) Az áthelyezés során meg kell állapodni az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy új munkakörében, munkahelyében, illetményében és az áthelyezés időpontjában.

(3) Az áthelyezett egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy az áthelyezést megelőző egészségügyi szolgálati jogviszonyát úgy kell tekinteni, mintha az új munkáltatójánál töltötte volna el.

(4) Az e törvény szerinti egészségügyi szolgáltató fenntartója – törvény eltérő rendelkezése hiányában – az általa fenntartott, e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatók között kezdeményezheti az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy határozatlan időre szóló áthelyezését. Erre rendkívül indokolt esetben, így különösen akkor kerülhet sor, ha annak az egészségügyi szolgáltatónak, ahová az áthelyezés irányul, a közfeladat ellátása – különösen a munka- és pihenőidő, illetve a rendes szabadság kiadása szabályaira tekintettel – más, így különösen munkaszervezési eszköz alkalmazásával sem teljesíthető.

(5) A (4) bekezdés szerinti áthelyezésre alkalmazni kell a 11. § (4) és (5) bekezdését, valamint az Mt. 53. § (3)–(4) bekezdését.

(6) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyt felmondással meg kell szüntetni, ha a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésében foglalt feltételt legkésőbb a felmondási idő leteltekor teljesítő közalkalmazott kérelmezi.

(7) A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. § (2a) bekezdésében foglalt feltétel megállapításához szükséges jogosultsági időt a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv határozatával kell igazolni.

13. § [Végkielégítés]

(1) A végkielégítés összegét az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő alapján kell megállapítani azzal, hogy a Kormány rendeletében az Mt. 77. §-ában foglaltaktól az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyre kedvezőbb szabályokat állapíthat meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni

a) jogutódlás esetén a jogelődnél töltött időt,

b) a munkáltató egészének vagy egy részének átadása esetén az átadó munkáltatónál munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban töltött időt,

c) a kormányzati szolgálati jogviszony tartamát, amennyiben az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonyának megszűnését vagy megszüntetését követő 30 napon belül első jogviszonyként egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesít.

(3) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy végkielégítésre való jogosultságának megállapításánál nem lehet beszámítani

a) a korábbi egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időt,

b) a harminc napot meghaladó fizetés nélküli szabadságot, kivéve a hozzátartozó, valamint a tizennégy éven aluli gyermek gondozása, ápolása céljából, továbbá a tizenkét éven aluli gyermek betegsége esetén az otthoni ápolás érdekében igénybe vett fizetés nélküli szabadság időtartamát, valamint

c) a szabadságvesztés, a közérdekű munka tartamát.

(4) Ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy jogviszonya megszűnését vagy megszüntetését követő 30 napon belül újabb egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesít,

a) amennyiben végkielégítés illeti meg, egyhavi végkielégítésre jogosult, és a részére kifizetett végkielégítés összegének az egyhavi mértéken felüli részét az új jogviszony létesítésétől számított 30 napon belül a korábban őt foglalkoztató munkáltató részére köteles visszafizetni,

b) új jogviszonyában a végkielégítés alapjául szolgáló időszak számítása során a korábbi jogviszony alapján végkielégítésre jogosító idejét három év jogviszonyban töltött idővel csökkentett mértékben figyelembe kell venni.

14. § [Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek nyilvántartása]

(1) A munkáltató az általa foglalkoztatott egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyekről a 2. mellékletben meghatározott adatkörre kiterjedő nyilvántartást (a továbbiakban: alapnyilvántartás) vezet. A 2. mellékletben nem szereplő körben – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – adatkezelés nem végezhető, ilyen adatot nyilvántartani nem lehet.

(2) Az alapnyilvántartás adatai közül a munkáltató megnevezése, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy neve, továbbá a besorolására vonatkozó adat közérdekből nyilvános adat.

(3) A munkáltató alapnyilvántartási rendszere törvény felhatalmazásának hiányában más adatrendszerrel nem kapcsolható össze.

(4) Az alapnyilvántartásból statisztikai célra csak személyazonosításra alkalmatlan módon szolgáltatható adat.

(5) A munkáltatónál vezetett alapnyilvántartásba – az érintetten kívül – a következők jogosultak betekinteni, illetve abból adatot átvenni a rájuk vonatkozó jogszabályban meghatározott feladataik ellátása céljából:

a) az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy felettese,

b) a minősítést végző vezető,

c) feladatkörének keretei között a törvényességi ellenőrzést végző vagy törvényességi felügyeletet gyakorló szerv,

d) munkaügyi, polgári jogi, közigazgatási per kapcsán a bíróság,

e) az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy ellen indult büntetőeljárásban a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság,

f) a személyzeti, munkaügyi és illetményszámfejtési feladatokat ellátó szerv e feladattal megbízott munkatársa feladatkörén belül,

g) az adóhatóság, a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv és az egészségbiztosítási szerv, az üzemi baleseteket kivizsgáló szerv és a munkavédelmi szerv.

(6) Az alapnyilvántartásban rögzített adat az egészségügyi szolgálati jogviszony megszűnését követő 10. év végéig kezelhető.

15. § [Munkaügyi kapcsolatok]

(1) Az e törvény hatálya tartozó egészségügyi szolgáltatók, valamint az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek érdekeinek egyeztetése, a vitás kérdések tárgyalásos rendezése, valamint a megfelelő megállapodások kialakítása céljából – az egészségügyi ellátások biztonságos ellátása elvének figyelembevételével – a Kormány, az országos ágazati érdekképviselői szervezetek, valamint az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek országos munkavállalói érdekképviselői szervezeteinek tárgyalócsoportja részvételével Egészségügyi Szolgálati Érdekegyeztető Fórum (a továbbiakban: ESZÉF) működik.

(2) Az ESZÉF-ben a Kormány – az alapszabályban meghatározott – országos szakszervezeti szövetségek és országos önkormányzati érdekképviselői szervezetek képviselőivel egyeztet.

(3) Az országos szakszervezeti szövetségek és országos önkormányzati érdekképviselői szervezetek egyhangú javaslatot tesznek az ESZÉF-ben való részvételük szabályaira és működési rendjére.

(4) A (3) bekezdés szerinti ügyrend javaslat alapján az országos szakszervezeti szövetségek és országos önkormányzati érdekképviselői szervezetek megállapodnak a Kormánnyal az ESZÉF működésének feltételeiről.

(5) Az ESZÉF a (4) bekezdés szerinti megállapodással összhangban határozza meg az alapszabályában a szervezetét, működésének rendjét, az egyeztetés célját és tárgyköreit, valamint a szociális partnereket megillető jogosítványokat.

(6) Az ESZÉF hatáskörébe az egészségügyi ágazatban foglalkoztatott egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak.

(7) Az ESZÉF véleményét ki kell kérni a (2) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó ügyekkel kapcsolatban a munkaerővel és személyi juttatásokkal való gazdálkodás kérdéseiben.

(8) Az ESZÉF tájékoztatáskérésre, illetve javaslattételre jogosult a (2) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó egyéb ügyekkel kapcsolatban.

(9) Az ESZÉF szervezetének és működésének szabályait a Kormány nevében eljáró egészségügyért felelős miniszter és az érdekegyeztetésben résztvevő felek közötti megállapodás tartalmazza. Az ESZÉF titkársági feladatait az egészségügyért felelős miniszter látja el.

(10) Az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónál kollektív szerződés nem köthető.

(11) Az állami fenntartású egészségügyi szolgáltatónál a Kormány és az érintett szakszervezetek megállapodásában rögzített sajátos szabályok mellett gyakorolható a sztrájk joga.

16. § [Értelmező rendelkezések]

E törvény alkalmazásában

a) egészségügyi tevékenység: az Eütv. 3. § y) pontjában meghatározott tevékenység;

b) magasabb vezető: az egészségügyi szolgáltató vezetője és helyettese, valamint az egészségügyi szolgáltató működése szempontjából meghatározó jelentőségű feladatot ellátó vezető;

c) munkáltató: az állami fenntartású egészségügyi szolgáltató esetén a Kormány rendeletében kijelölt szerv, a nem állami fenntartású egészségügyi szolgáltató esetén az egészségügyi szolgáltató vezetője.

17. § [Felhatalmazó rendelkezések]

(1) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben határozza meg

a) az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésének e törvényben foglaltakon túli további feltételeit,

b) az egészségügyi szolgálati munkaszerződés tartalmi elemeit,

c) az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy minősítésének szabályait,

d) az egyes fizetési fokozatokhoz tartozó illetmény felső összegét és az egészségügyi szolgáltató vezetője illetményének felső összegét,

e) a fizetési fokozatok közötti előrelépéshez kapcsolódó várakozási idővel összefüggő szabályokat,

f) az önként vállalt többletmunkáért járó díjazás megállapítása során figyelembe veendő szempontokat és az önként vállalt többletmunkáért járó díjazás lehetséges mértékét,

g) az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére a munkáltató által biztosítható visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő juttatások körét, mértékét, feltételeit, az elbírálás és elszámolás rendjét, valamint a visszatérítés szabályait,

h) az egészségügyi szolgáltatónál egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy tekintetében

ha) az egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésénél a tizennyolcadik életév betöltésének, valamint a magyar állampolgársággal, a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkezésnek, illetve bevándorolt vagy letelepedett státusz feltétele alóli mentesítést, illetve a magyar állampolgárság feltételét,

hb) a magasabb vezető, valamint a vezető megbízás körét, továbbá ezek e törvényben meghatározottakon túlmenő feltételeit,

hc) munkakörönként azt a szakmai gyakorlatot, amelynek megléte esetén próbaidőt nem lehet megállapítani,

hd) azokat a munkaköröket, illetve munkakörönként – a szükséges iskolai végzettséggel, szakképesítéssel, illetve szakképzettséggel egyenértékű – azon iskolai végzettséget, szakképesítést, illetve szakképzettséget, amellyel az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy által korábban ellátott jogviszony tartamát a szakmai gyakorlat idejébe be kell számítani,

he) munkakörönként a napi munkaidőből a kötelezően a munkahelyen töltendő időt, továbbá az ezen időtartam alatti munkavégzés egyes sajátos szabályait,

hf) a pótszabadságra jogosult oktató, illetve oktatással összefüggő munkaköröket,

hg) az illetménynövekedés feltételeit azokban az esetekben, amikor a további szakképzettség, illetve szakképesítés hasznosításának mértéke előre nem határozható meg,

i) az egészségügyi szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítására irányuló tevékenységek körét,

j) az 1. § (5) bekezdése alkalmazásában közreműködőnek, illetve személyes közreműködőnek minősülők körét,

k) a vezetői fizetési fokozatokat és az azokhoz kapcsolódó illetmény mértékét,

l) a 4. § (5) bekezdésének alkalmazása alóli kivételek körét,

m) a munkáltató tájékoztatási és értesítési kötelezettségére vonatkozó szabályokat,

n) a helyettesítési díj mértékét,

o) az egészségügyi szakdolgozók körét.

(2) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben jelölje ki

a) az állami fenntartású egészségügyi szolgáltató esetén a munkáltató szervet,

b) azt a szervet, amely egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy további munkavégzésre irányuló jogviszonyát (ideértve más keresőfoglalkoztatást, valamint díjazás ellenében folytatott tevékenységet is), illetve a gyakorolható tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt előzetesen engedélyezheti.

18. § [Hatálybalépés]

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2020. november 18. napján lép hatályba.

(2) Az 1–17. §, a 20–22. §, valamint az 1. és a 2. melléklet 2021. január 1. napján lép hatályba.

19. § [Átmeneti rendelkezések]

(1) Az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónál foglalkoztatott közalkalmazott (a továbbiakban: érintett) közalkalmazotti jogviszonyára 2020. december 31. napjáig a Kjt. rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) 2021. január 1. napján az érintett jogviszonya az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben foglaltak szerint az e törvény szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonnyá alakul át.

(3) A jogviszony átalakulásáról és az egészségügyi szolgálati munkaszerződés tervezett tartalmáról az érintettet 2020. november 30. napjáig írásban tájékoztatni kell. Az egészségügyi szolgálati munkaszerződést 2020. december 31-ig kell megkötni azzal, hogy azt 2021. január 1. napjától kell alkalmazni.

(4) Ha az egészségügyi szolgálati munkaszerződés a (3) bekezdés szerinti határidőben nem kerül megkötésre, az érintett közalkalmazotti jogviszonya 2021. január 1-jével megszűnik. Ebben az esetben

a) ha az érintett kevesebb mint 20 év figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik, 1 havi,

b) ha az érintett legalább 20 év, de 30 évnél kevesebb figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik, 2 havi,

c) ha az érintett legalább 30 év figyelembe vehető szolgálati idővel rendelkezik, 3 havi,

a jogviszony megszűnésekor érvényes illetményének megfelelő összegű végkielégítésre jogosult.

(5) E törvény hatálybalépése nem szakítja meg a 2020. december 31. napján fennálló jogviszonyból eredő igények elévülését.

(6) Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a 2020. december 31-én meglévő szabadságát 2023. december 31-ig kiveheti.

(7) A 2021. január 1. napján fennálló és e törvény alapján engedélykötelessé váló tevékenység, illetve jogviszony engedélyeztetése iránti kérelmet 2021. március 1. napjáig kell az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek a Kormány rendeletében meghatározottak szerint előterjesztenie.

(8) Az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltató vezetője dönthet arról, hogy az általa vezetett egészségügyi szolgáltatónál e törvény egy, a 2021. január 1. napjától későbbi naptól alkalmazandó azzal, hogy e törvény alkalmazásának kezdőnapja nem lehet 2021. április 1. napjától későbbi időpont. A döntésről és annak tartalmáról az egészségügyi szolgáltató vezetője haladéktalanul tájékoztatja az egészségügyért felelős minisztert, a munkáltatót (ha az nem a szolgáltató vezetője) és az érintetteket, valamint a Magyar Államkincstárt.

(9) A (8) bekezdés szerinti esetben az egészségügyi szolgáltatónál foglalkoztatott közalkalmazott közalkalmazotti jogviszonya az e törvény alkalmazásának a (8) bekezdés alapján meghatározott kezdőnapján alakul át egészségügyi szolgálati jogviszonnyá.

(10) A (8) bekezdés szerinti esetben 2021. január 1. napjától e törvény alkalmazásának kezdőnapjáig az érintett egészségügyi szolgáltatónál foglalkoztatott közalkalmazott

a) közalkalmazotti jogviszonyára a Kjt. rendelkezéseit kell alkalmazni,

b) a Kjt. szerint megállapított 2021. évi szabadságának időarányos részére jogosult,

c) a 2021. január 1. napján őt megillető illetményére (ideértve a pótlékokat, kereset kiegészítést, illetmény kiegészítést is), illetve díjazására jogosult.

(11) A (10) bekezdés c) pontja szerinti illetmény megállapítása során figyelembe kell venni

a) a közalkalmazotti jogviszonyban töltött idő alapján az illetmény összegében 2021. január 1. után bekövetkező változást,

b) a 2021. január 1. után megállapított idegennyelv-tudási pótlékot,

c) a 2021. január 1. utáni vezetői munkakörbe vagy vezetői munkakörből nem vezetői munkakörbe helyezés miatt az illetményben bekövetkező változást.

(12) A (8) bekezdés szerinti esetben, ha az érintett jogviszonya 2021. január 1. után jött létre, a (10) bekezdés szerinti illetmény helyett a kinevezési okirat szerinti illetményét kell figyelembe venni.

(13) A (8) bekezdés szerinti esetben az érintett jogosult az egészségügyi szolgálati munkaszerződésben megállapított illetménye és az érintettnek a 2021. január 1. napjától az e törvény alkalmazásának kezdőnapjáig – a (8)–(11) bekezdésben foglaltak szerint – járó, e törvény hatálya alá tartozó ugyanazon munkáltatótól származó illetménye közötti különbözetre, amit az érintett részére az egészségügyi szolgálati munkaszerződés alapján járó első illetményével egyidejűleg, de legkésőbb 2021. április 5-én kell kifizetni.

(14) A (8) bekezdés szerinti esetben az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy e törvény alkalmazásának kezdőnapjától 2021. december 31-ig az e törvény szerinti alapszabadságának és pótszabadságának időarányos részére jogosult.

(15) A (8) bekezdés szerinti esetben az e törvény alkalmazásának kezdőnapján fennálló, e törvény alapján engedélykötelessé váló tevékenység, illetve jogviszony engedélyeztetése iránti kérelmet az e törvény alkalmazásának kezdőnapját követő 60 napon belül kell az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek a Kormány rendeletében meghatározottak szerint előterjeszteni.

(16) E törvény hatálybalépése nem érinti az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó egészségügyi szakdolgozók illetményét (ideértve az illetménypótlékokat is).

(17) E törvény hatálybalépése nem érinti az e törvény hatálybalépése előtt megkötött kollektív szerződés hatályát.

(18) A 4. § (6) bekezdését nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy e törvény hatálybalépését megelőzően már megkezdte a beteg ugyanazon betegségének kezelését, amivel a beteget az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatónál e törvény hatálybalépését követően kezeli.

20. § [A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása]

(1) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 290. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Aki egészségügyi szolgáltatás nyújtásával összefüggésben egészségügyi dolgozónak, egészségügyben dolgozónak vagy ezekre tekintettel másnak az egészségügyről szóló törvényben meghatározottak szerint jogtalan előnyt ad vagy ígér, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

(2) A Btk. 291. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E § alkalmazásában az egészségügyi szolgáltatással összefüggésben jogtalan előnynek minősül az egészségügyről szóló törvényben meghatározottak szerinti jogtalan előny.”

21. § [Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény módosítása]

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény a következő alcímmel és 138/A. §-sal egészül ki:

„Az egészségügyi tevékenység ellátása során elfogadható juttatásokra vonatkozó szabályok

138/A. § (1) Az egészségügyi dolgozó vagy az egészségügyben dolgozó az egészségügyi szolgáltatás nyújtása során a jogszabályban vagy jogszabály alapján meghatározott térítési díjon felül az egészségügyi szolgáltatás nyújtásáért semmilyen pénzbeli, gazdasági szolgáltatás keretében nyújtott vagy természetbeni ellenszolgáltatást vagy egyéb előnyt nem kérhet, illetve nem fogadhat el.

(2) Az e törvényben meghatározott kivétellel az egészségügyi dolgozó vagy az egészségügyben dolgozó az egészségügyi szolgáltatás nyújtása során a jogszabályban vagy jogszabály alapján meghatározott térítési díjon felül az egészségügyi szolgáltatás nyújtása alatt vagy azt követően semmilyen pénzbeli, gazdasági szolgáltatás keretében nyújtott vagy természetbeni ellenszolgáltatást vagy egyéb előnyt nem kérhet, illetve nem fogadhat el.

(3) A nem állami, önkormányzati vagy egyházi fenntartású egészségügyi szolgáltató által foglalkoztatott egészségügyi dolgozóra vagy egészségügyben dolgozóra a (2) bekezdésben meghatározott tilalom akkor vonatkozik, ha az általa ellátott beteget egyúttal az állami ellátás keretében is kezeli, a kezelésének az irányításáért felel vagy a kezelésében közreműködik.

(4) Az egészségügyi dolgozó vagy az egészségügyben dolgozó a szolgáltatás nyújtását követően egy alkalommal elfogadhat a beteg vagy rá tekintettel más által ajándékként adott olyan tárgyat, amelynek értéke nem haladja meg a mindenkori minimálbér havi összegének 5%-át.

(5) Az egészségügyi dolgozó vagy az egészségügyben dolgozó a folyamatos benntartózkodás mellett végzett, hosszú ideig tartó egészségügyi szolgáltatás nyújtása során kéthavonta egy alkalommal elfogadhat a beteg vagy rá tekintettel más által ajándékként adott olyan tárgyat, amelynek értéke nem haladja meg a mindenkori minimálbér havi összegének 5%-át.

(6) Az ajándék értékének meghatározása során a beszerzési árat vagy saját előállítás esetén a hasonló termék kiskereskedelmi árát kell figyelembe venni.”

22. § [A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása]

Hatályát veszti a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. számú melléklet 7. pont 7.2. alpontjában az „(így különösen nem adómentes a magánszemély által, hálapénz címén megszerzett vagyoni érték)” szövegrész.

1. melléklet a 2020. évi C. törvényhez

**Az orvos, szakorvos, fogorvos, szakfogorvos, gyógyszerész, szakgyógyszerész, továbbá a Kormány rendeletében meghatározott munkakörben foglalkoztatott, továbbá egyéb, nem egészségügyi egyetemi végzettséggel, valamint nem egészségügyi egyetemi végzettséggel és egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy illetmény-, illetve bértáblája
(Ft/hó, bruttó)**

2021. január 1. – 2021. december 31.

	A)	B)
1.	Gyakorlati idő	Összeg
2.	0–2 év	481 486 Ft
3.	3–5 év	613 134 Ft
4.	6–10 év	861 848 Ft
5.	11–15 év	979 473 Ft
6.	16–20 év	1 044 175 Ft
7.	21–25 év	1 158 957 Ft
8.	26–30 év	1 256 300 Ft
9.	31–35 év	1 307 997 Ft
10.	36–40 év	1 417 967 Ft
11.	41– év	1 666 040 Ft

2022. január 1. – 2022. december 31.

	A)	B)
1.	Gyakorlati idő	Összeg

2.	0–2 év	619 053 Ft
3.	3–5 év	788 315 Ft
4.	6–10 év	1 108 091 Ft
5.	11–15 év	1 259 322 Ft
6.	16–20 év	1 342 511 Ft
7.	21–25 év	1 490 087 Ft
8.	26–30 év	1 615 243 Ft
9.	31–35 év	1 681 710 Ft
10.	36–40 év	1 823 100 Ft
11.	41– év	2 142 051 Ft

2023. január 1-től

	A)	B)
1.	Gyakorlati idő	Összeg
2.	0–2 év	687 837 Ft
3.	3–5 év	875 906 Ft
4.	6–10 év	1 231 212 Ft
5.	11–15 év	1 399 247 Ft
6.	16–20 év	1 491 679 Ft
7.	21–25 év	1 655 653 Ft
8.	26–30 év	1 794 715 Ft
9.	31–35 év	1 868 567 Ft
10.	36–40 év	2 025 667 Ft
11.	41– év	2 380 057 Ft

2. melléklet a 2020. évi C. törvényhez

Az alapnyilvántartás adatköre

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy

I.

- neve (leánykori neve)
- születési helye, ideje
- anyja neve
- TAJ száma, adóazonosító jele
- lakóhelye, tartózkodási helye, telefonszáma
- családi állapota
- gyermekeinek születési ideje
- egyéb eltartottak száma, az eltartás kezdete

II.

- legmagasabb iskolai végzettsége (több végzettség esetén valamennyi)
- szakképzettsége(i)
- iskolarendszeren kívüli oktatás keretében szerzett szakképesítése(i), valamint meghatározott munkakör betöltésére jogosító okiratok adatai
- tudományos fokozata
- idegennyelv-ismerete

III.

- a korábbi jogviszonyban töltött időtartamok megnevezése
- a munkahely megnevezése
- a megszűnés módja, időpontja

IV.

- az egészségügyi szolgálati jogviszony kezdete
- állampolgársága
- a bűnügyi nyilvántartó szerv által kiállított hatósági bizonyítvány száma, kelte
- a szolgálati elismerés és a végkielégítés mértéke kiszámításának alapjául szolgáló időtartamok

V.

- az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt foglalkoztató szerv neve, székhelye, statisztikai számjele
- e szervnél a jogviszony kezdete
- az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy jelenlegi besorolása, besorolásának időpontja, vezetői beosztása, FEOR-száma
- címadományozás, jutalmazás, kitüntetés adatai
- a minősítés időpontja és tartalma

VI.

- személyi juttatások

VII.

- az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkából való távollétének jogcíme és időtartama

VIII.

- az egészségügyi szolgálati jogviszony megszűnésének időpontja, módja, a végkielégítés adatai

IX.

Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy munkavégzésére irányuló egyéb jogviszonyával összefüggő adatai

¹ A törvényt az Országgyűlés a 2020. október 6-i ülésnapján fogadta el. A kihirdetés napja: 2020. október 14.